

Dāvids vēlas milzīgo darba galdū nomaiņīt pret vienkāršu un ergonomisku, lai varētu strādāt, stāvēt kājās.

Dāvids Rubens

Par mēru –

24 gadu vecumā!

Sagaidot *Kas Jauns* savā darba kabinetā Līvānu novada domes otrajā stāvā, Dāvids Rubens laipni painteresējas, vai ceļš no Rīgas līdz Līvāniem bijis mierīgs. Ieejot Līvānu novada mēra kabinetā, vēl redzams iepriekšējā priekšsēdētāja Andra Vainoda valdīšanas laikā veikts interjera iekārtojums, bet jau tuvākajā laikā Dāvids ieplānojis būtiskas izmaiņas. Viņš stāsta, ka milzīgo darba galdū vēlas nomaiņīt pret vienkāršu un ergonomisku, lai varētu strādāt, kājās stāvēt.

ZEMNIEKU SAIMNIECĪBĀ GUTAIS RUDĪJUMS

Dāvids Rubens dzimis un audzis Līvānu novada Rudzātu pagastā. Iepazīstinot ar savu dzīvesvietu, viņš stāsta, ka Rudzātu pagasts ir Līvānu novada tālākā teritorija, kas atrodas 24 kilometrus no pilsētas: "Pagasts nav liels, aptuveni 650 iedzīvotāju. Bet

te joprojām ir vidusskola, kuru es absolvēju. Visu savu apzinīgo mūžu tur esmu izglītojies – no piecgadniekiem līdz pat 12. klasei. Tētis Vilmārs saimnieko zemnieku saimniecībā, viņam ir neliels gaļas liellopu ganāmpulks, bet mamma pirms pieciem gadiem devās mūžībā. Mana ome jeb manas mammas mamma ir stabila ilgtermiņa rudzātiete, savukārt mans tētis ir no Līvānu novada Turku pagasta. Tāpēc var droši teikt, ka esmu īsts Līvānu novada produkts. Jau kopš mazām dienām no Rudzātiem braucu uz Līvānu pilsētu – uz dažādiem pasākumiem, konkursiem vai arī vienkārši iepirkties."

Jau kopš bērnības Dāvids iepazinis zemnieku saimniecībā darāmos darbus. Viņš joprojām dzīvo vecāku mājās, no kurienes ik dienu pie automašīnas stūres mēro ceļu uz Līvāniem un atpakaļ. Esot ceļā, tiek ieslēgta sava *Spotify* dziesmu liste, kurā beidzamā laikā topā ir Nika

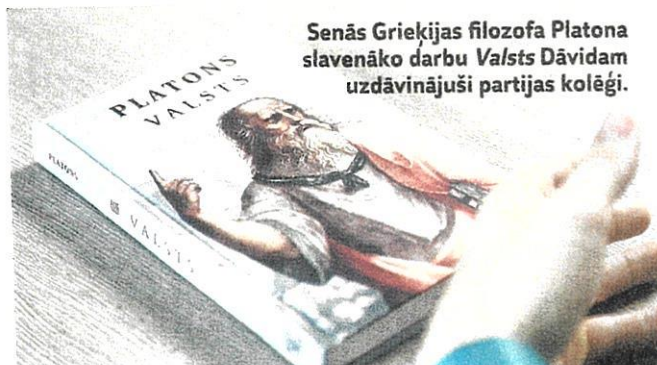
Keiva mūzika, reizēm enerģiju piedod arī grupa *ABBA*.

"Lauku saimniecībā, īpaši tādā relatīvi nelielā, visu darijām paši saviem spēkiem – gan vecāki, gan es un par mani četrus gadus vecākais brālis Ainis iesaistījāties šajā procesā. Jau bērnībā iemācījies ar aparātu izslaukt govīs, vecākiem tādu bija piecpadsmit, izdzīt lopus ganībās, sakārtot ganības jaunajai sezonai. Lepojos, ka esmu saņēmis kārtīgu lauku rūdījumu. Jāteic, ka man joprojām patīk lauku darbi. Tie nepieciešami balansam, lai būtu līdzsvarā ar mentālo, garīgo slodzi," saka Dāvids.

UZ GALVASPILSĒTU AR VILCIENU

Pabeidzis Rudzātu vidusskolu, Dāvids devās studēt uz Rīgas Tehnisko universitāti – starptautisko ekonomisko sakaru organizēšanu un vadību. Savukārt šoruden viņš uzsāks otro studiju gadu Latvijas Universitātē ekonomikā pilna laika magistrantūrā, atzīstot, ka viņam patīkot mācīšanās process, teorētisko zināšanu apguve. Pašvaldības vadītājam klātienē studijas pāris mēnešu norisināsies sestdienās, sekos maģistra darba rakstīšana. "Esmu daudzkārt pārliecinājies, ka Līvāni ir Rīgai daudzreiz tuvāk nekā

Senās Grieķijas filozofa Platona slavenāko darbu *Valsts* Dāvidam uzdāvinājuši partijas kolēģi.

**Es nebaidos
pazaudēt amatu,
baidos pazaudēt
cilvēcību.**

Davidam Rubenam kā
Līvānu novada domes
priekšsēdētājam jau aizritējis
intensīvs darba mēnesis ar
dažādām vizītēm, tikšanās
un publiskām uzrunām.

tūrā, sarežģītā saimnieciskajā, kā arī globālā situācijā. Izaicinājumi ir katru dienu. Grūtākais laikam ir noturēt stratēģiju, jo katru dienu straume tevi nes kur citur.”

PAŠLAIK AMATS GŪST VIRSROKU PAR PRIVATO DZĪVI

Dāvids Rubens saka – pagaidām no attiecībām ir brīvs, taču tām atvērts. “Protams, ka nākotnē gribētu izveidot lielu ģimeni ar daudz bērniem. Bet patlaban amats gūst virsroku pār visām citām jomām, tajā skaitā arī manu privāto dzīvi. Ir jāiestrādājas... Vispirms ir jāieskrienas, tad arī process raitāk ritēs uz priekšu. Ir jāpanāk privātās un darba dzīves balanss,” uzskata novada domes priekšsēdētājs. Vaicāts, vai tad līdz ar jauno amatu nav izjutis pastiprinātu uzmanību no daļē dzimuma, kad skolas vai studiju biedres raksta sociālajos tīklos un aicina uz randiņu, viņš piekrit, ka kopš ievēlēšanas sajutis pret sevi vērstu daudz lielāku uzmanību: “Par mani pēkšņi ir atcerējušies cilvēki, kas bija pazuduši vairāku gadu garumā. Bet varbūt es netveru mājienu, kuri no tiem ir apsveikumi, kuri uzaicinājumi uz tikšanos.”

Tā kā Dāvidam nav vēl otras pusītes, viņš par savu apģērbu rūpējas pats: “Esmu pašpietiekams. Kļuvis par domes priekšsēdētāju, savu vizuālo tēlu neesmu mainījis. Vienīgi dažādībai bija jāiegādājas trīs jaunas žaketes. Ir daudz publisko šakumu, tāpēc cilvēki sāks ievērot, ja visu laiku būšu vienā un tajā pašā.”

barometru. Esmu zināms kā radošs cilvēks, rakstu gan dzeju, gan arī prozu, daru to arī latgaliski. Dzejas krājumu *Tā pil laiks* izdevu 2023. gadā, tāpat manas publikācijas ir bijušas laikrakstos, kas saistīti ar literatūru.”

Pievērsties literatūrai Dāvidu pamudināja vidusskolas

latviešu valodas un literatūras skolotāja Iveta Kārkle. “Labs skolotājs ir zelta vērtē. Ar dažādiem projektiem un konkursiem skolotāja mani mudināja un mudināja. No sestās klases sāku rakstīt. Esmu arī pabeidzis kursu pie rakstnieces Janas Egles. Dzeju un prozu rakstu, izmantojot datoru vai telefonu. Skaidrs, ka rakstīšana prasa arī garīgo piepūli, tai nepieciešams laiks, un pašlaik, esot jaunajā amatā, nav vēl bijis vaļas rakstīšanai. Bet lielākoties tās ir vēlas vakara stundas un brīvdienas, kad rakstu. Rakstīšanai nepieciešams tikai viens nosacījums – netraucēšana. Var pat fonā skanēt radio, taču galvenais, lai nezvana telefons un kāds neienāk istabā.”

Jau no pirmā studiju kursa Dāvids sācis arī strādāt

un strauji kāpis pa karjeras kāpnēm. Viņa pirmā darba vieta bijusi *Vītola fondā*, kur darbojās sabiedriskajās attiecībās, tad *SEB bankā* mārketinga un komunikācijas nodaļā par projektu asistentu, un, pirms kļuva par Līvānu novada domes mēru, bija AS *Valsts nekustamie īpašumi* korporatīvās komunikācijas projektu vadītājs. “Īpaši vēlos uzsvērt darbu *Vītola fondā*, jo mani iedvesmoja Vītola kungs, kas ir viens no izcilajiem piemēriem, kā daudz sasniegt un palikt par cilvēku,” piebilst Dāvids.

Taujāts, kā izriko un dod uzdevumus novada domes darbiniekiem, kas par viņu ir gados krietiņi vecāki, Dāvids norāda, ka nav ne ar ko svarīgāks par sētnieku, apkopēju vai sekretāri: “Šis amats mani nemaina kā cilvēku, līdz ar to negribētos, lai kāds mani uztver caur šā amata prizmu, izņemot tos gadījumus, kad mēs runājam par darba pieņēmumu veikšanu. Es nebaidos pazaudēt amatu, baidos pazaudēt cilvēcību. Esmu definējis darbiniekiem – ja kaut kas būs slikti, mēs arī godīgi to atzīsim sabiedrībai.”

Dāvids Rubens atklāj, ka nav īpaši svinējis vai priecājis par jauniegūto amatu: “Tikko jau viss tikai ir sācies, tāpēc arī jebkuras emocijas ir jānodala. Mēs arī atrodamies sarežģītā politiskajā konjunk-

vānu
ireizticīgo
su Svēto
iznīcas galva
vs Mihails
dāvināja
Davidam ikonu.

Rīgā Līvāniem. Man ir auto-vadītāja apliecība, bet jāteic, ka esmu ļoti liels *ViVi* fans un labprāt pārvietojos ar vilcienu. Mums ir laba savienojamība kā dzelzceļa pilsētai. Nav nekā ērtāka, kā iekāpt vilcienā un divu stundu brauciena laikā ne par ko nedomāt, mierīgi lasīt grāmatu vai gatavoties studijām. Pieļauju, ka arī uz oficiālajām tikšanās Rīgā braukšu ar vilcienu, nenoslogojot administratīvo resursu, izmantodams šofera pakalpojumus. Tādu arī redzu savu pārvaldes procesu pašvaldībā – ērts, nevis sevi izceļošs.”

Dāvids saka – viņam pašam liels pārsteigums bijis tas, ka vēlēšanās guvis tik lielu atbalstu: “Nekad pašmērķīgi neesmu veidojis savu atpazīstamību. Un nekad neesmu mērījis savas popularitātes